

Nr 320.

Av herr **Lundgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående inrättande av en arbetsmarknadsstyrelse samt förstatligande av den offentliga arbetsförmedlingen m. m.

I proposition nr 239 angående inrättandet av en arbetsmarknadsstyrelse samt förstatligande av den offentliga arbetsförmedlingen har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen åtgärder i angiven riktning att träda i kraft från och med den 1 januari 1948. Härigenom skulle för den centrala arbetsmarknadsregleringen tillskapas ett permanent statsorgan, som med sina sju ordinarie och två tillfälliga byråer skulle bliva ett av våra största centrala ämbetsverk. De i propositionen föreslagna tjänsteförteckningarna upptaga, förutom befattningarna såsom generaldirektör och överdirektör, 13 tjänstemän i byråchefs- och byrådirektörsställning. Enbart på den permanenta organisationen komma därtill 86 ordinarie och 92 extraordinarie tjänstemän, vartill kommer ytterligare extra arbetskraft.

Delade meningar ha rätt om önskvärldheten och lämpligheten av att på ett fastare sätt förankra den statliga arbetsmarknadspolitiken inom den ordinarie administrationens ram. De betänkligheter som man från vissa håll hyst häremot ha starkt påverkats av den oroande utveckling, som under senaste tiden försiggått i form av stark ansvällning av den statliga förvaltningen, varpå talande siffror nyligen anförts. Under sådana förhållanden måste varje förslag, som syftar till utvidgning eller fastlåsande av en förvaltningsapparat, vars uppgifter och omfång till väsentliga delar bestämmas av växlande konjunkurer, synas ägnat att väcka betänksamhet.

Den föreliggande propositionen har i viss mån beaktat dessa synpunkter i det att den föreslagna arbetsmarknadsstyrelsen enligt organisationsplanen uppdelats i en permanent del och en krisdel, varvid den senare fortfarande skulle vara uppbyggd på mindre definitiva anställningsgrunder för arbetskraften. Av de nuvarande uppgifterna skulle ärenden rörande byggnadsregleringen samt vissa utlänningsärenden lämnas utanför den permanenta organisationen.

Med hänsyn till att propositionen förelagts riksdagen först sent under pågående session och samtidigt med ett överväldigande antal andra förslag av största vikt har det varit ogörligt att i detalj granska de i propositionen framställda förslagen. Erfarenheten ger emellertid vid handen, att förvaltningsapparaten inom arbetsmarknadscommissionen trots en över tio år lång period av ringa eller ingen arbetslöshet vunnit ett sådant omfång, att den-

samma nu torde vara mera utvecklad än någonsin. Det föreligger allvarliga risker att i en sådan situation permanenta detta krisorgan. Under alla förhållanden är det allmänna läget å arbetsmarknaden icke av så oroande natur, att frågan om sättet för arbetsmarknadens statliga reglering omedelbart måste lösas och att de ur social och ekonomisk synpunkt fördelaktigaste formerna för denna reglering icke skulle kunna tillräckligt övervägas.

Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 239 måtte besluta *dels* att för närvarande avslå Kungl. Maj:ts proposition, *dels ock* för nästkommande budgetår besluta om sådana, av vederbörande utskott beräknade anslag under V huvudtiteln för statens arbetsmarknadskommission och den offentliga arbetsförmedlingsverksamheten, att den nuvarande organisationen i stort bibehålles.

Stockholm den 27 maj 1947.

P. G. Lundgren.
